

עפ"ת 65139/11/17 - משה אלמליח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 65139-11-17 אלמליח נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
המעורער משה אלמליח
נגד מדינת ישראל
המשיבה
פסק דין

ערעור על הכרעת דיןו של בית המשפט קמא (כב' השופט אלכס אחותר) מתאריך 17.11.2017 במסגרתו הורשע המעורער בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הרשות המעורער התבבסה על עדויות שוטר ומתנדב, אשר מסרו כי הבחינו במעורער אווח בטלפון סלולארי בזמן שניהג ברכבו בכיביש 65 ביום 15.9.2015 (ר' עדותם בבית המשפט קמא וכן הדוח ת/1 שנכתב על ידי המתנדב מר ארליך ות/2 שנכתב על ידי השוטר קראוס מיכאל). מהמקובץ עולה, בקצרה, כי השניים נסעו בנסיעה סמייה בכיביש לעיל כאשר הבחינו במקביל אליהם ברכבו של המעורער כאשר הוא אווח בידו הימנית טלפון נייד צבע לבן. בהמשך, כאשר עצר המעורער ברמזור הוא התבקש על ידם לעצור בצד הדרק ולהציג רישיונותיו. המעורער, מנגד, הבהיר כי החזיק את הטלפון הסלולארי בידו ורק אישר כי כאשר עמד ברמזור הוא הכנס את כבל הטעינה למכשיר הטלפון, האותו לא.

במסגרת הכרעת הדין שניתנה מיד בסמוך לעדות כלל המעוררים לעיל, התייחס בית המשפט קמא לראיות שהובאו לפניו. נקבע, כי עדויות השוטר והמתנדב היו מהימנות, הן תאימו את הדוחות שמיילאו בזמןאמת והיו רציפות וסדירות. בית המשפט אף הפנה לפירוט שהובא בראיות כגון צבע הטלפון בו אווח המעורער. מנגד, נקבע שגרסת המעורער התמקדה רק בשלב בו עצר את רכבו בצומת, בעוד שהעבירה המוחשת לו בוצעה עוד לפני כן - כאשר הרכב היה בתנועה. בנוסף, הפנה בית המשפט קמא לכך שהמעורער סירב לחתום על הדוח בהעלותו הסבר שאינו מקובל (טען שסביר כי אם יחתום על הדוח - הוא מסכים לתוכנו, גם שהוא עצמו משתמש כמתנדב במשטרה).

במסגרת הערעור חזר המעורער על גרסתו וכן הפנה לסתירה אותה מצא בעדויות עדי ה התביעה. כך, בעוד שהמתנדב מר ארליך מסר כי הבחן במעורער מחזיק בטלפון ביד ימין מעל הגהה (עמ' 2, שורה 7), מסר השוטר קראוס כי הבחן במעורער מביט בטלפון כלפי מטה (עמ' 2, שורה 20).

לא מצאתי בסתירה הלאכoriaת לעיל או ביתר טענות המעורער, כדי להביא לקבלת הערעור. כלל הוא כי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בנסיבות עבודה ומהימנות. הדבר הינו פועל יוצא מכך שהערכתה הדינית הינה זו ששמעה והתרשמה מהעדים. לא מצאתי כי יש לחרוג במקרה דין מכל זה. בית המשפט קמא שמע במקובץ את שלושת העדים הרלוונטיים

- 2 עדי התביעה והנאשם, ונתן מיד בסמוך את הכרעת דיןו. נתתי דעתך לטענת המערער בדבר הסתירה הלכואורית שציננה לעיל, אך לא מצאתי בכך ממש - שני העדים תיארו כי המערער החזק בטלפון הניד שלו כאשר מבטו מופנה אליו. אכן, אחד העדים מסר כי הטלפון הוחזק מעל ההגה והשני מסר כי המערער הביט כלפי מטה, אך אין הדברים סותרים בהכרח אחד השני - ניתן גם להחזיק את הטלפון מעל ההגה וגם להביט לעברו כלפי מטה, שכן ההגה נמוך מראשו של הנוהג. עוד אפונה לכך כי נקודה זו לא לובנה דיה בחקירה הנגדית שנערכה לעדים על ידי המערער ולכן לא ניתנה להם האפשרות להתייחס לכך, מה גם שייתכן ותיארו נקודות זמן שונות.

סוף דבר, הערעור נדחה.

המציאות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדים (כתבתו של המערער הינה רח' נחליאלי 3, פרדס חנה).

ניתן היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, בהעדך הצדדים.